

Največji slovenski dnevnik

v Združenih državah.

Velja za vse leto \$6.00

Za pol leta 3.50

Za New York celo leto 7.00

Za inozemstvo celo leto.... 7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The Largest Slovenian Daily

in the United States.

Issued every day except Sundays

and legal Holidays.

Over 75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 171. — STEV. 171.

NEW YORK, THURSDAY, JULY 22, 1920. — ČETRTEK, 22. JULIJA, 1920.

VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII.

POLJSKI SE OBETA DOBRA LETINA

EKSPORTER, KI SE JE VRNIL V AMERIKO, PRAVI, DA IMA POLJSKA ŠE VEDNO 10,000,000 NEOBDELANIH AKROV ZEMELJE. — POMANJKANJE STROJEV. — TEŽAVEN POLOŽAJ Z OZIROM NA POŠILJANJE DENARJA IZ INOZEMSTVA.

Čeprav ni Poljska še dosegla svoje normalne produktivnosti, bo vendar njen sedanja letina najboljša kar jih je imela v zadnjih šestih letih, soglasno z izjavno Paula Klopstocka, kojega cilj je bil pregledati trgovske in industrijalne razmere na Poljskem. Kljub tej povečani produkciji pa ima olska še vedno 10,000,000 neobdelanih akrov zemlje in sicer radi vojni razmer.

Ta ozemlja, — je izjavil Klopstock, — bi se dalo izrabiti takoj, če bi bilo mogoče dobiti v zadostnih množinah poljedelske stroje in umetna gnojila.

Neobdelana zemlja se nahaja večinoma v rokah veleposestnikov, ki so v vojni obubožali, in ki sedaj ne morejo obdelovati te zemlje, ker jim manjka denarja, strojev in delavcev.

Kljub temu povečanju produkcije živil pa bo morala Poljska importirati veliko množino živil, če se bo hotel izogniti pomanjkanju in dejanskemu stradanju. Veliko je pomanjkanje mleka in mačob. Živinoreja je v zelo slabem stanju, ker so zavojevalci odvedli skoraj vso govejo živino. Prašičerejeva se ni še razvila, kajti v vojni je bila popolnoma uničena.

Gledo gozdarstvo je izjavil naslednje:

Gozdovi so v dobrem stanju in les obstaja večinoma iz bele in vlačne smreke. V letih pred vojno je bilo zaznamovati veliko eksportiranje lesa. Lesna industrija obeta največ dobička za nalaganje kapitala. Pogozdovanje je doseglo najvišjo stopnjo razvoja na poljskem, kjer je novo vajenje malčik splošno običaj ter so gozdovi večini. Prevladuje pa veliko pomajkanje žag, ki bi obdelala les v stavbinske svrhe. Žage so bile prav posebno žrtve vojne. Lesna industrija mora čakati s svojim razvojem, dokler se ne bo izboljšala transportacija ter bodo na razpolago novi stroji.

Gledo bančnih razmer na Poljskem ter problemov, ki so zvezani s tem, je izjavil Klopstock:

Ameriški bankirji se dobro zavedajo resnega položaja, v katerem se nahajajo poljske banke. Malo izboljšanja je pričakovati, dokler ne bo konec vojne, kajti šele potem bo poljska vlada v stanu reorganizirati pošte in brzovaje ter ustanoviti diretno kabelske in brezštevne brzovajne stike z Ameriko. Neumnost bi bila pričakovati izboljšanja, ko je inozemska pošta odvisna od milosti Nemčije, dočim je notranja odvisna od transoprtnih možnosti. Razventega pa je miljon mladih mož pod orozjem.

Prav posebno težaven je položaj z ozirom na pošiljanje denarja iz inozemstva, predvsem iz Amerike. Večina tačnih pošiljatev gre v vasi in majhna mesta, ki stejejo manj kot 20,000 prebivalcev. V prejšnji avstrijski in ruski Poljski so bila taka mesta le redko daj opremljena z banko. Poštni mojster je bankir in poštni urad je hranilnica. Vsled majhne vrednosti poljske marke predstavljajo poslane svetne velike svote v poljskem denarju. Takih pošiljatev poštni mojster ne more pričakovati. pridejo popolnoma nepričakovano. Večas predstavljajo več denarja kot ga je najti v celi vasi. Velikih rezerv pa se ne more držati pri roki in to iz lahko umljivih razlogov.

Spolih pa niso ti poštni uradi opremljeni tako, da bi mogli vsebovati velike svote, kajti nevarnost oropanja bi bila v takem slučaju neprestana. Vsled tega je za enkrat nemogoče odpomoci položaju, vsaj v majhnih mestih in vseh. Poštni mojster mora pisati po denar. Pošta gre počasi ter je pogosto zadridana. Vsled tega mora čakati večas po celi tednu ali mesecu, predno je poštni mojster v stanu izplačati denar. Poljaki priznavajo resnost položaja ter so noč in dan neumorno zaposleni, da ga izboljšajo. Vspričo velikosti in obsežnosti njih naloge je treba reči, da se dobro obnasajo in da na predujajo.

OBČUTNA KAZEN.

BOJEVITA AMAONKA.

Zdravnik dr. Hammer v New Yorku je bil obsojen na tri leta in šest mesecev do 15 let ječe, ker je izvrnil neko nepotrebno operacijo.

DENARNE POŠILJATVE V ISTRO, NA GORIŠKO IN NOTRANJSKO.

Izvršujemo denarna izplačila popolnoma zanesljivo in sedanjam razmeram primerno tudi hitro po celi Istri, na Goriskem in tudi na Notranjskem, po ozemlju, ki je zasedeno po italijanski armadi.

Včeraj smo računali za pošiljatev italijanskih lir po sledilečih cenah:

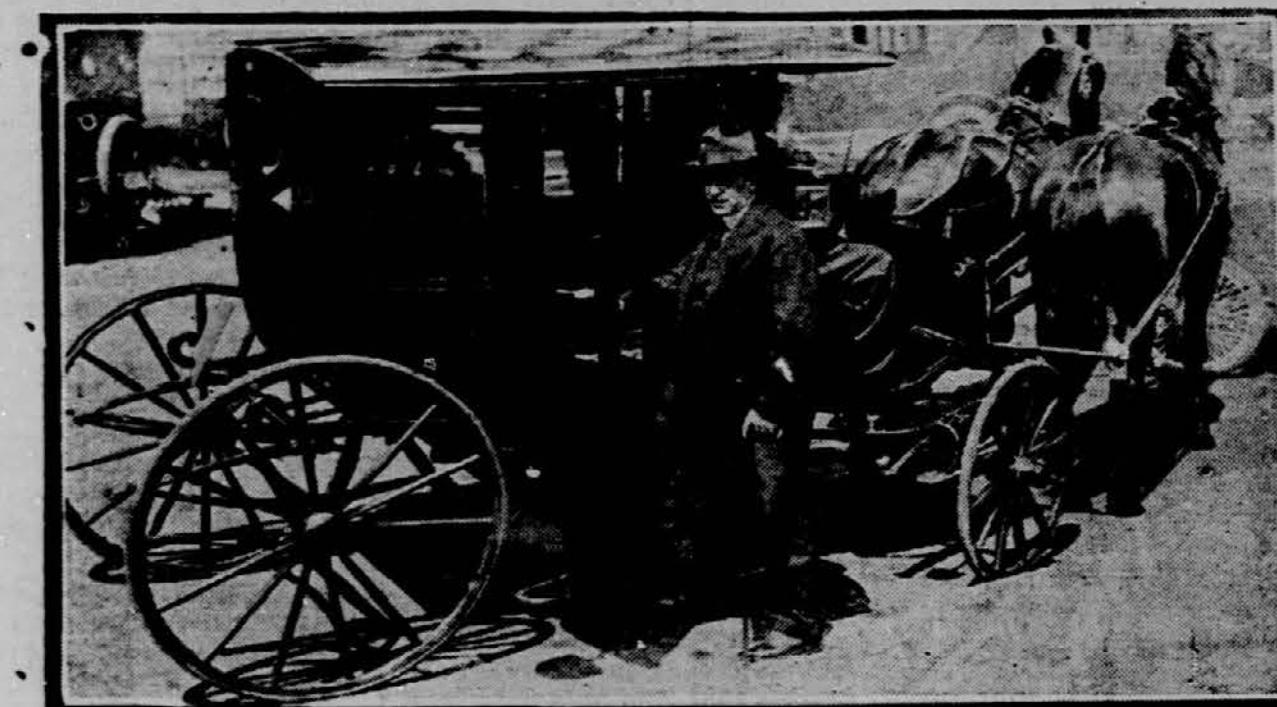
50 lir \$ 3.70
100 lir \$ 6.80
300 lir \$20.40
500 lir \$32.00
1000 lir \$64.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se večkrat neprisako vano; iz tega razloga nam ni moč podati natančne cene vna prej.

Mi računamo po ceni istega dne, ko nam poslani denar dospe v roke.

Denar nam je poslati najbolj po Domestic Postal Money Order, ali po New York Bank Draft.

Tvrdka Frank Sakser, 22 Cortlandt St., New York, N. Y., in roki.

Ameriški poljedelski tajnik nima zmisla za avtomobil. V urad in iz urada se vedno vozi v kočiji.

SUHAČI IMajo SEDAJ KONVENCIJO

BOLJŠEVISKE ČETE V POLJSKI ZEMLJI

VELIKA EKSPLOZIJA V JERSEY CITY

Še nikdar ni bilo take nevarnosti širje mrtvi pri eksploziji, katera za novo vojno kot je sedaj. — je najbrž povzročil žganjekuh. — Poljska v obupnem stanju. — Natančna preiskava.

Lincoln Nebraska, 21. julija. — Danes je napočil veliki dan, ko bo pričela 13. letna konvencaja Prohibicijonistov s svojimi sejami. Številke trinajst ta konvencaja nikakor ne smatra za nesrečno številko, čeprav so nekatere prebaleci tega slavnega mesta drugih misli. Ravno nasprotno. Tukaj se bodo dva dni vršile velike slovčnosti s pomočjo grape juice-a in kislega mleka v proslavo žalostnega konca John Barleycorn-a ter sprejema osemnajstega amandmenta. Še pa v petek se bo pričelo z nominacijami in pravim poslom ter je vzušeno nad vsak dvom, da zavzema William Jennings Bryan še vedno prvo mesto v sreči članov konvencaje. Nekateri so celo mnenja, da bo mogoče izvoliti tega proroka suše predsednikom Združenih držav, ker sta se konvenčni obeh velikih strank branili izjaviti se glede prohibicije. —

Bryan pa je povedal svojim prijateljem že ponovno, da nima nič kaj veselja zopet kandidirati ter tudi rekel, naj prohibicijonisti ne premirja še nikdar tako nevarna in zapletena kot je sedaj.

Neki uradnik zunanjega ministra je izjavil:

— Čeravno nitti Francija niti Anglija ne mobilizirata je jasno, da bo moralno nositi Anglija vse posledice, ki so nastale vsled zapretne angleškega ultimata.

Poljski vojaška situacija je na ravnotežu obupna. Če bo šlo takoj naprej, bodo boljševiki tekom par dnevov v Varšavi.

BOJKOT GOSPODINJ JE USPEŠEN.

St. Louis, Mo., 21. julija. — Ko hišne gospodinjnice niso hotele kupovati krompirja po deset do petnajst centov funt ter stavile namizo mesto krompirja močnate jedi, so cene krompirja takoj prilep padati in izvedeni, ki studirajo razmere na trgih, so mnenja, da bo tudi cena surovega masla kmalu padla, če se bo vzdržalo bojkot proti tej delikatesi, ki je bila uveljavljena v številnih mestih.

Po mnenju bančnih ravnateljev je bilo padanje cen obliko tekom maja meseca pripisovati dejstvu, da ljudje niso več hoteli kupovati dragih oblik.

— Padanje cen bo zavzelo še večje dimenzije, če bo se mogle Amerikanke, ki zasluzijo sedaj v industrijah visoke plače, nekoliko omejiti mesto da obesijo ves svoj zaslužek na hrbot.

V St. Louisu je opaziti, da noči sedaj delavke v tvornicah ter ležen sprejema kot so ga ponavljajoči obleki, kot jih je bilo da deležne le kronane in druge velike živine. Carpentier se bo dne 4. septembra zopet vrnil v Združeno državo s parnikom "La Lorraine".

POTRES V LOS ANGELES.

Los Angeles, Cal., 20. julija. — Včeraj malo pred sedmo uro zvezre je bilo opaziti tukaj zopet precej močan potresni sunek. Iz nobenega dela mesta se ne poroča o ozgovali Varšavo. Tekoh zadnjih par dni so bili komunisti aretirani v Varšavi, Lvovu in Lodzu. Oblasti so konfiscirale tvornice, v katerih se je izdelovalo meče in drugo oružje.

Glasi se, da so komunisti simpatizirali z nemško stranko, koj

je namen je bil polastiti se Poznanjskem v sličaju, da bi bilo opozarjeno na potrebo za splošno preizkuševanje. —

Pariz, Francija, 21. julija. — Prakseda Poljski, žena govorilca, Levkadija Poljski, džesletna hčerkha, in Mary Poljski, triletna hčerkha. Istočasno je bil ubit neki deček, koga identificira, nato pa ni še dognana.

Polski je v City bolnici padel in rezavest, ko je podlegla opekljam, namala May, potem ko so jo prisneli v bolnico. Policija je izjavila, da drži Poljski kot policijskega jetnika, dokler ne bo preizkavana dognala, kaj je bil pravzrok eksplozije. Obstaja namreč sum, da je bila eksplozija posledica nedovoljenega izdelovanja žganja pijač.

Razven štirih ubitih se nahajači v bolnici dva prijatelja Poljski, ki sta bila istotako občgana. Dosedaj še ni znano, kdo da sta.

Gostilna se nahaja v neposredni bližini "petih vogalov", na eni najbolj prometnih točk v Jersey City. Eksplozija, katera je sledil visok plamen, je vzbudila v okolici veliko paniko. Splošno zmeđljivo je še povečala vest, da se je vnelo neko v bližini nahajajoče se gledišče. Plamene pa je bilo mogoče ometiti na poslopje, v katerem se je zavrnila eksplozija.

Dejstvo, da se ne nahaja med mrtvimi tudi Poljski sam, je najbrž pripisovati okoliščini, da je stal pred gostilno, ko je prišla eksplozija. Oblasti so takoj zaprlile vse dohode k poslopju ter odredile uvedbo natančne preiskave, da se dožene vzrok eksplozije.

Padanje cen bo zavzelo še večje dimenzije, če bo se mogle Amerikanke, ki zasluzijo sedaj v industrijach visoke plače, nekoliko omejiti mesto da obesijo ves svoj zaslužek na hrbot.

Pariz, Francija, 20. julija. — Georges Carpentier je bil ob svojem povratku v Francijo iz Združenih držav desetični visok plamen, je vzbudila v okolici veliko paniko. Splošno zmeđljivo je še povečala vest, da se je vnelo neko v bližini nahajajoče se gledišče. Plamene pa je bilo mogoče ometiti na poslopje, v katerem se je zavrnila eksplozija.

Dejstvo, da se ne nahaja med mrtvimi tudi Poljski sam, je najbrž pripisovati okoliščini, da je stal pred gostilno, ko je prišla eksplozija. Oblasti so takoj zaprlile vse dohode k poslopju ter odredile uvedbo natančne preiskave, da se dožene vzrok eksplozije.

SPREJEM CARPENTIER-JA.

Pariz, Francija, 20. julija.

Francoški borilec, Georges Carpentier je bil ob svojem povratku v Francijo iz Združenih držav desetični visok plamen, je vzbudila v okolici veliko paniko. Splošno zmeđljivo je še povečala vest, da se je vnelo neko v bližini nahajajoče se gledišče. Plamene pa je bilo mogoče ometiti na poslopje, v katerem se je zavrnila eksplozija.

Naše denarne pošiljatve se zadnji čas po novi zvezni in na novi

način primerno sedanjim razmeram v Evropi dovolj hitro in zanesljivo izplačujejo.

Včeraj smo računali za pošiljatve jugoslovanskih kron po sledilečih cenah:

300 kron \$ 5.70
400 kron \$ 7.60
500 kron \$ 9.50

1,000 kron \$ 18.00
5,000 kron \$ 90.00
10,000 kron \$ 179.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se večkrat neprisako vano;

iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vna prej.

Mi računamo po ceni istega dne, ko nam poslani denar dospe v roke.

Denar nam je poslati najbolj po Domestic Postal Money Order, ali po

New York Bank Draft.

Tvrdka Frank Sakser,

22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Stanovljena leta 1920.

STAVKA ŽELEZNICARJEV NAJBZRŽ NE BO

VPRAŠANJE REFERENDUMA BO NAJBZRŽ ŠE DANES REŠENO NA KONFERENCI V CHICAGU. — ŽELEZNICARJI SO RAZOCARANI. — LASTNIKI ŽELEZNIC HOČEJO ZOPET ZVIŠATI PRISTOBINE.

V smrtonosnem oprijemu tretje roke stare Rusije.

Poroča poročnik Negley Parson, R. A. F.

Naslednje poročilo, ki ima namen pokazati skrivnostno in daleko koseeno moč ruske tajne policije, predni je Rusija zapustila zavezničke, zveni kot bajka le za ušesa onih, ki ne poznajo Rusije. Onim pa, ki poznajo Rusijo, se bo zdelelo kot le mil opis resnic. Povest o izkušnjah v ječi, katere sva imela Death Valley Slim in jaz in o še bolj resnih doživljajih Popocka, pa predstavlja mrlza in neokrašena dejstva. Popocks in jaz sva ostala živa, da pričava o resničnosti te povedi, dočim je Death Slim umrl pred dvema leti v New Yorku.

Spopladi leta 1915 sva odšla jaz in Popocks v Arhangelsk, da spremljava zalogo vojnega materiala, ki se je nahajal na krovu parnika Tyre. V pristanišču smo našli veliko zmešnjavo in pristanski delavci so govorili več od politiki kot pa delovali.

Ker je Nemčija takrat obvladala Baltik, je bil takrat Arhangelsk, ki leži skoraj v arktičnem krogu, edino rusko pristanišče ob Atlantiku. V to pristanišče se je zlival plaz vojnega materiala, ki je bil potreben za carjev Steam Roller. Ozkotirna železnica, ki je vodila iz tega pristanišča, v Vologdo, kjer se je združevala z širokotirno v Petrograd, ni mogla prevesti vseh teh ogromnih zalog in Rusiju je ležala kot stradačo velikan, ki ne more požreti niti toličko, da bi zadostovala za pritlikave.

Kako velikanski so bili napori, katere je vprizorila Rusija, da prevede ta material, da so Samojedi s svojimi sanjkami in severnimi jeleni prevedli številne stroje skozi molčeče gozdove v Petrograd ter jih tam oddali nepoškodovan.

Popocks je bil Rus, brez dvojnega zidovskega pokolenja. Svoje življenje je urebil po geslu: "Bogati ljubijo Boga in Bog ljubi bogatine".

Ves svoj čas je preživel v naporu, da pride v vrsto in razred bogatinov. Kamorkoli je šel Popocks, je nosil seboj bacile korupcije ter podkuopal z rafinirano hostjo, vspriči katere bi zgledal rekel Slim ter se nato obrnil proti glavar Anti-Salonske lige kot boren amater in novince. Kot velika debela podgana si je prigoladal svojo pot skozi razpadajoče poslopje oficijelne Rusije in paratom kot je bil on, je bilo brez dvoma v glavnem pripisovati pomolu tega poslopja.

Ker nismo hoteli čakati na parnik, smo zapustili Arhangelsk ter prišli sedem dni pozneje v Sebastopol ob Črnem morju. Vozili smo se od Belega morja do Črnega in od premrazene tundre v deželo bajeve orijentalne lepote.

Popocks je znal ceniti to lepo, kajt ije rekel:

— Hrana je tukaj boljša.

— Jutri, — je dostavil, — bomo šli na letalno postajo. Imam nekaj opravka tam.

Naslednjega dne smo odšli s čolnom od hotela Kisk v letalno poslajo. Tam me je Popocks predstavljal mornariškim letalem in tam sem se prvič sestal z Death Valley Slimom. Bil je doma iz Texasa ter preživel večino svojega življenja na alkali puščavah. — Ne izgledam sicer lepo, — mi je zaupal, — a dosti sem potovan ter si znam poiskati svojo pot.

Krimski polotok, drenajoč v solnem svetu, je dežela rož, vignogradov in tatarskih mošč, ki se dvigajo med visokimi topoli. Popocks sem videl le malo. Ves svoj čas je preživel z visokimi uradniki in na moja vprašanja je odgovarjal s tem, da je mel svoj palec in kazalec, kar predstavlja rusko znamenje za podkupovanje.

Predebel sem, da bi letal po zraku, — je rekel. — Imam drugih opravkov in ta vojna tudi ne bo večno trajala.

Popocks nam je nekoga večera objavil, da bo odšel v Petrograd, ker je prepričal povelnjnika letalne postaje, da je premalo aeroplakov v Sebastopolu. Uredil je brez dvoma tako, da je imel sam največ dobička od tega.

V onih dneh je bilo tudi, ko sta bojni ladji Breslau in Goeben vprizorili hitro potovanje pred Sebastopol ter vrgli nekako dvesto izstrelkov v presenečeno mesto. Skoda sicer ni bila velika, a od tedaj naprej je bilo prepovedano pokazati nponiči vsako inč. Nekega dne, ko sem še ležal v

mizo pa je sedel častnik, kot jih je videti dosti v Petrogradu in ki spadajo v visoko družbo. Oblečen je bil v brezmadežno uniformo, črna hlače in blesteče se škrnjne ter predstavljal tipičnega ruskega častnika in uradnika.

— Gоворите po ruski? — je vprašal.

— Da, — je rekel Slim.

Častnik se je obrnil nato proti možu iz Texasa ter pričel govoriti na dolgo in široko.

— Slim pa je vedno bolj odpiral ust ter molčal.

— Il ne parle pas bien la russe.

(On ne govori dobro ruski), — sem rekel jaz.

Presenečeni častnik pa je reklo nato:

— Jas sem govoril tega okraja ter bi rad vrtel, kar pravite glede tega nesrečnega filma, a... Umolknil je in skomignil z rameni, kjer da bi hotel reči: — Jas vam vramjam ter bi vas rad oprostil, a drugi so... Njegova obotavljanje je pokazalo, da je moral biti še nekaj drugega in bolj resnega kot pa samo oni nesrečni film. Raditega sem rekel:

— Ce hočete poklicati Verena in Levickija v Sebastopolu, vam bosta povedala, kdo da sva.

Častnik je odšel ter se opravičil več kot enkrat. Rekel je, da lahko odideva v Sebastopol, da pa se morava oglasti pri velikem načinku v Sebastopolu.

Za nuju dva je bila nevarnost nekoliko odpravljena, a tretja roka se je dvigala nad nesrečnega Popocks, pripravljena, da udari.

Balaklava leži na lev strani majhnega zaliva in v pristanišču sva videla ob nekem majhnem pomolu podmorski čoln, ki ni prav ni posebno spadal v miroljudno okolico.

Ob vnožnju gršča sva zopet dobila svojega voznika in ko sva prisla bliže, se je naenkrat pojavil neki gorodovoj ali policiest, ki naju je strogo meril s svojimi krvavimi očmi.

V objemu njegove velikanske roke je tičal naš fotografični aparat.

— Je to vaš? — je vprašal.

Ne, — sem rekel ter zmajal z glavo. Pri tem sem pokazal na Slima.

Slim. — Kaj pa misliš s tem reči?

— Njegov je.

Kdo pa je delal pravzaprav slike?

— Jas, — sem priznal, — a ti si lastnik kamere in v očeh posta

da bi jo rabil. — Žal mi je.

— Res, lep prijatelj si ti, — je

— Kak glavar Anti-Salonske lige kot

boren amater in novince. Kot velika debela podgana si je prigoladal v enadstropno poslopje, ki je bila okrajna ječa. V notranjosti smo prišli v precej veliko sobo, kje sta pri mizi sedela dva podčastnika ter skušala premotriti neke liste.

Med tem časom je ležala naša kamera na mizi in jaz sem jo vzel, jo odprl, potegnil iz nje film ter ga razvil, da je luč skvarila negativ.

Policeist nato je odpotoval iz Petrograda v Sebastopol in tretja roka je udarila.

Prvič sem izvedel za to, ko je prišel John Doe, prekanjen ameriški milijonar, v mojo sobo v hotel Astoria v spremstvu mladega tretjega tajnika ameriškega posloških poslovnih, ki je oboževal bogatstvo milijonarja. John Doe je imel zvezke s Popockom ter me informiral, da so Rusi vrgli Popocka v ječo takoj, ko je dospel v Sebastopol. Dostavil je, da je to zelo resnadeva. Prekanjen je namreč par zelo visoko stojecih ljudi in to ga dale prijeti pod sumom, da je nemški špijon. Na vse mogočne čine so si prizadevali, da bi dosegli njegovo usmrtevanje. Vse je izgledalo, da bodo uspešni.

— Če bi bil Rus, bi ga gotovo ustrelili, — je izjavil John Doe.

— Na srečo pa ni. On je Amerikanec ter bo vsaj deležen rednega taka prijazna čustva do mene, potem pojdiva, da izpijeva enega.

Tretja rok nato je držala, pripravljena, da nju stisne.

Najbolj slab stran mogočne tretje roke pod earji je bila, da so njeni služabniki napredovali v razmerju števila osob in ekskusi, katere so dosegli. Tudi odstavljenja so bila posledica oficijskih napak. Kakorhitro je imela tretja roka jetnika v svojih kremljih, je storila vse, kar je bilo v njeni moći, da ga obsodi. Napačni in ponarejeni dokazi so igrali veliko ulogo. Prevladovalo je v splošnem geslo:

— Mrtvi ljudje ne povejo nitičesar.

Nekako ob petih istega popoldne so nas odvedli iz celic v sobo, v katero smo vstopili takoj, ko so nju priveli v poslopje.

Pri vratilih je stal velik vojak s puško v roki. Na russki puškah

je bajonet stal na pritiklini. Za postolj, se je odpira vse in ne

ter je stopil "Death Valley Slim".

Fant, — je rekel Slim, ki je izgledal zelo slovesno, — pričel sem, da ti prnesem zelo slabe novice. Videl sem Popocks v ječi. 122 obtožb je dvigujenih proti njemu in 25 teh se tiče tudi tebe.

— Ne razumem, — sem rekel jaz.

— Tudi jaz ne, — je odvrial Slim.

Častnik se je obrnil nato proti možu iz Texasa ter pričel govoriti na dolgo in široko.

— Slim pa je vedno bolj odpiral ust ter molčal.

— Il ne parle pas bien la russe.

(On ne govori dobro ruski), — sem rekel jaz.

Presenečeni častnik pa je reklo nato:

— Jas sem govoril tega okraja ter bi rad vrtel, kar pravite glede tega nesrečnega filma, a... Umolknil je in skomignil z rameni, kjer da bi hotel reči: — Jas vam vramjam ter bi vas rad oprostil, a drugi so... Njegova obotavljanje je pokazalo, da je moral biti še nekaj drugega in bolj resnega kot pa samo oni nesrečni film. Raditega sem rekel:

— Ce hočete poklicati Verena in Levickija v Sebastopolu, vam bosta povedala, kdo da sva.

Castnik je odšel ter se opravičil več kot enkrat. Rekel je, da lahko odideva v Sebastopol, da pa se morava oglasti pri velikem načinku v Sebastopolu.

Slim mi je nadalje poveval, da so ga pisali častniki v Sebastopolu, da naju obljubim, da se ne bom vrnil v ono mesto, kajti aretili bi me takoj, ko bi stopil v ono gubernijo. Nadalje naj ne skupam zapustiti Rusije, dokler bi nacrti stvari v redu.

Slim mi je nadalje poveval, da so ga pisali častniki v Sebastopolu, da naju obljubim, da se ne bom vrnil v ono mesto, kajti aretili bi me takoj, ko bi stopil v ono gubernijo. Nadalje naj ne skupam zapustiti Rusije, dokler bi nacrti stvari v redu.

Par dni pozneje sem dobil dovoljenje od povelnjnika letalne postaje, da smem vzeti Slima s seboj na izprehod. Odpeljala sva se v tatarskem vozu po beli cesti proti Balaklavu. Pojasnil sem Slimu, da bova kmalu videla dolino, kjer je junški umrl šest sto konjenikov v slavnih bitki pri Balaklavu, kajti nekateri segajo nazaj v Arhangelsk. Ona dva polkovnika, katera sta ti in Popocks skušala sfijsati, se nahajata sedaj v Sibiriji ter kopljeta sol. Dostoi sta povedala, predno sta odšla, da spravita v zadrege zaklad, sa zapri. Trije so za ukradeni denar kupili posesta, četrta pa ga je zapravil.

— Stoj! Glej! Čitaj!

RAZPRODAJA LOTOV

Bridgeville Terrace, Plan 1 - 2

(Zadnja vrata Pittsburgha.)

Julija 29. 30. in 31. 1920

Začetek ob 1.30 do 6.30 popoldne vsak dan.

150 KRSNIN STANOVNIŠKIH LOTOV

bo prodan, onim ki največ nudijo.

PODVOJITE VOJNÝ DENAR.

Najlepša prilika, ki se je še kedaj nudila v Bridgeville ali okolici. Brezplačno vsak lot bo prodan ne oziraje se ne ceno.

Koncert godbe na pihala zaston.

Veliko predstevanja in vredna darila za goste. Lahka plačila. Sprejme se Liberty Bonds.

FRANK SCURICH, lastnik

Bridgeville, Pa.

Col. A. W. CUMMINS & Sons,

Auctrs. Houston, Pa.

POZDRAVI IZ NEW YORKA.

Predno se podam na široko morje, še enkrat pozdravljam vse v znamenju prijateljev v Readingu, Pa., posebno mojega brata Jožeta; nadalje Matijo Vardijana in njegovo družino, Antona Jakiča, njegovo ženo in otroki, pri katerem sem bil osem let na stanicu in hranil: lepo pozdravljam tu, da sovedom Mariove ter vse one, ki so me spremili na kolodov, za kar se jim prisreno zahvaljujem. Kličem vsem skupaj: Ostanite vse znanee in prijatelje v Readingu, Pa., posebno mojega brata Jožeta; nadalje Matijo Vardijana in njegovo družino, Antona Jakiča, njegovo ženo in otroki, pri katerem sem bil osem let na stanicu in hranil: lepo pozdravljam tu, da sovedom Mariove ter vse one, ki so me spremili na kolodov, za kar se jim prisreno zahvaljujem. Kličem vsem skupaj: Ostanite vse znanee in prijatelje v Readingu, Pa., posebno mojega brata Jožeta; nadalje Matijo Vardijana in njegovo družino, Antona Jakiča, njegovo ženo in otroki, pri katerem sem bil osem let na stanicu in hranil: lepo pozdravljam tu, da sovedom Mariove ter vse one, ki so me spremili na kolodov, za kar se jim prisreno zahvaljujem. Kličem vsem skupaj: Ostanite vse znanee in prijatelje v Readingu, Pa., posebno mojega brata Jožeta; nadalje Matijo Vardijana in njegovo družino, Antona Jakiča, njegovo ženo in otroki, pri katerem sem bil osem let na stanicu in hranil: lepo pozdravljam tu, da sovedom Mariove ter vse one, ki so me spremili na kolodov, za kar se jim prisreno zahvaljujem. Kličem vsem skupaj: Ostanite vse znanee in prijatelje v Readingu, Pa., posebno mojega brata Jožeta; nadalje Matijo Vardijana in njegovo družino, Antona Jakiča, njegovo ženo in otroki, pri katerem sem bil osem let na stanicu in hranil: lepo pozdravljam tu, da sovedom Mariove ter vse one, ki so me spremili na kolodov, za kar se jim prisreno zahvaljujem. Kličem vsem skupaj: Ostanite vse znanee in prijatelje v Readingu, Pa., posebno mojega brata Jožeta; nadalje Matijo Vardijana in njegovo družino, Antona Jakiča, njegovo ženo in otroki, pri katerem sem bil osem let na stanicu in hranil: lepo pozdravljam tu, da sovedom Mariove ter vse one, ki so me spremili na kolodov, za kar se jim prisreno zahvaljujem. Kličem vsem skupaj: Ostanite vse znanee in prijatelje v Readingu, Pa., posebno mojega brata Jožeta; nadalje Matijo Vardijana in njegovo družino, Antona Jakiča, njegovo ženo in otroki, pri katerem sem bil osem let na stanicu in hranil: lepo pozdravljam tu, da sovedom Mariove ter v

Dobri ljudje.

Spisal A. P. Čehov.

(Poslovenil Fran Pogačnik.)

(Konec.)

Tatvina je nenavarna. Sejati tatom, pomeni primavati tatovom pravico do obstanka. Kaj bi rekla, ako bi pri izdajanju lista in razdeljanju oddelkov uvrščal poleg poštenih idej tudi za izsiljavečem in podleženim misli, ne?"

Vera Semjonova ni nječeščar odgovorila; vstala je iz za mize, šla len proti divanu in legla.

"Ne vem, nječeščar ne vem," je razmisljeno dejala. Gotovo imajo prav, a meni se tako zdi in tako čutim, da je v naši borbi z zlom nekaj napačnega, kakor nedokazanega, skritega. Bog ve, morda je naša borba proti zlu le predstopek, ki se je vkoreninil v nas tak globoko, da se ga ne moremo otrestiti in zato nimamo o njem pravilne sodbe."

"Kaj naj bo to?"

"Ne vem, kako naj ti pojasmim. Morda se človek moti, ko misli, da ima dolžnost in pravico, boriti se z zlom, kakor se moti, ako misli da ima na primer sreč obliko rdečega asa. Zelo možno je, da v boju proti zlu nimamo pravice posluževanje se sile, nego nasprotnih sredstev, to se pravi na primer, ako nočešč, da ti ukradejo sliko, ne zapiraj je, temveč jo daj sam."

"Modro, zelo modro! Ako se hočem tedaj oženiti z nogato trgovko, se mora ona, da mi prepreči to podlost, požuriti, da me sama vzame!"

Da polnoči sta besedovala brat in sestra, ne da bi drug drugega umela. Ako bi ju poslušal tujčlovek, komaj bi razumel, kaj hoče ta ali drugi.

Zvezče sta brat in sestra sedevala na navadno doma. Znanih družinista imela, a tudi nista čutila potrebe po znancih. V gledališču sta hodila le k novim uprizoritvam. — Koncertov se nista udeleževala ker nista ljubili godbe.

"Misli, kakor hočeš," mu je rekla drugi dan Vera Semjonovna. "Zame je vprašanje deloma že rešeno. Globoko sem prepričana, da je boj proti zlu, namerjen meni osebno, popolnoma neosnovan. Hočejo me ubiti? Naj me! Ako bi se branila, ali se ubijalec poboljša? Sedaj imam reči te še drugo polovico vprašanja: kako naj nastopam proti zlu, ki je namenjeno mojim bližnjim?"

"Vera, ne razjeti se!" je dejal Vladimir Semjonič in se zasmjal. Tvoje neprotislovje temelji, kakor vidim, na fiksni ideji."

Hotel je zavrniti te neprijetne pogovore v saljivo smer, a ker mu že ni bilo več do šale, se mu smučni posreči. Sestra ni več sedela pri njegovi mizi in ni več ni spoljivo sledila njegovi piščici roki. Sam je čutil vsak večer, da leži za njim na divanu človek ki se ne strinja z njim in hrbit mu je nekako drevnen in kostelen, a v duši mu je bilo hladno. Avtorsko čustvo je maščevalno, neizprosno, ne pozna spravljenosti, a sestra je bila prva in edina, ki je razgalila in razburila njegovo nemirno čustvo, podobno veliki skrini s posodo, ki jo lahko izloži, a zložiti nazaj, kakor je bila, ne moreš.

Potekli so tedni in meseci, a sestra ni opustila svojih misli in ni sedela pri mizi. Nekega pomladanskega večera je Vladimir Semjonič sedel na mizo v pisal feljton. Obdeloval je povest, kako se selaska učiteljica odreka ljubljenemu in ljubčemu človeku, bogatemu in inteligentnemu, le vsled tega, ker bi v zakonu ne mogla nadaljevati svoje vzgojiteške delavnosti. Vera Semjonovna je ležala in nekaj premisljevala.

"Bože, kako dolgočasno," je dejala in se pregenila. "Kako pušto in prazo je življenje! Ne vem, kaj bi napravila s seboj, a tukaj svoja najbojša leta za bog ve kaj. Kakor alkemist riješ po nikomur potrebnimi stari šari, o bog!"

Vladimir Semjonič je izpuštil pero in se počasi ozrl na sestro.

"Neprijetno te je gledati!" je nadaljevala sestra. "Wagner in 'Faust' je kopal črve, a on je vsaj iskal zaklad, a ti iščeš črve zaradi črvov..."

"Ne razumem!"

"Da Volodja, vse te dni sem mislila, dolgo in mačeno mislila in se uverila, da si ne popolnoljiv mračnjak in rutiner. Le vprašaj se, kaj ti more dati tvoje marljivo in vestno delo? Povej, kaj? Iz te novake, po kateri hrkňajti ti, se oprosti, jo poprosi oproščenja in se davno izvlekli vse, kar se jeda zaživi z njo staro življenje."

Pal je na kolena, obšupal s poljubi njen oglavo, roke, rame... Ona se je nasmehnila, neumljivo nasmehnila, bridko, in pa je radostno vzkliknil, poskočil, zgrabil časopis s stola in je gorko rekel:

"Hura!" Živiva po starem, Vatica! Gospod blagoslovil Glej, kako stvarico sem ti pripravil! Daj, da jo prečítava skupaj namesto spravnega šampanja! Prekrasna, éndovita stvar!"

"Ah, ne, ne!" se je prestrashila Vera Semjonovna in odstranila knjigo. "Sem že čitala? Ni treba, ni treba!"

"Kdaj si jo čitala?"

"Pred letom, pred dvema letoma! Že davno sem jo čitala, vem, vem..."

"Hm! Ti si fanatična!" je dejal hladno brat in zagnal list na mizo.

"Ne, ti si fanatik, ne ja! Ti!"

Vera Semjonovna so zopet zahlepal s solze. Brat je stal pred njo, gledal nena vzdruževajoča ramene in misil. Ti misli o mukah osamelosti, ki jih preživila vsakdo, ki začenja misliti po novem, po svojem, tudi ni misil o trpljenju, ki je neizogibno pri resnem duševnem prevratu, temveč o svojem žaljenem programu, o svojem oskrunjennem avtorskem čustvu.

Odslej je občeval s sestro hladno malomarno — Posmehljivo in jo trpel v svojem stanovanju, kakor trpe ubožne starke, ona pa je prenehala se z njim prepričati, in je na vse njegova prigovaranja, zlasti napade odgovarjala le s počinjiščem, ki ga je konzervativna.

Taki pogovori niso potekali brezslodno. Vzajemni odnosašči med bratom in sestro so se dan na slabšali. Brat v navzočnosti sestre ni mogel več delati in se je razburjal, ako je vedel, da leži na divanu sestra in gleda v njegov hrbot; sestra pa se je bolestno zgibala in pretegavala, kadar je hoteč povrniti preteklost skušal deliti z njeno svoje navdušenje. Vsak večer se je pritoževala nad dolgočasjem ter govorila o svobodni misli in rutinerjih. Pod vplivom svojih novih misli je Vera Semjonovna dokazovala, daje delo, v katero se vglabila brat, predsednik, brezuspečen poizkus konserativnih duhov, podaljšati to, kar je že odslužilo svojo dolžnost in že izginula s pozorišča. Primerov ni bilo konca. Primerjala je brata sedaj z razkolnim cerkvencem čitalcem, ki rajšči umrje, kakor da se prepričati.

Po malem se je začela opažati tud ižprememba v načinu njene življenja. Mogla je vse dni ležati na divanu, ne da bi kaj delala ali čitala; le mislila je in pri tem je dobivalo njen obličje hladen, suhoparen izraz, kakor ga imajo enostranski ljudje silino vero. Jela se je odrekati pomoči služe, pospravljala je sama za seboj, čistila šolne in prala oblike. Brat ni mogel mirno in celo brez sovrašta gledati njenega hladnega obraza, ko se je lotevala nižjih opravil. V tem delu, ki ga je veden, Vere Semjonovne. Kje je sedaj, ne. Vladimir Semjonič je nadalje pisal svoje feljtone, zlagal pesmi, pel "Gaudeamus" in se ukvarjal z "vzajemno blagajno" sotrudnikov moskovskih časopisov".

Nekoč je zbolel za pljučnim vnetjem; ležal je bolan tri mesece, najprej doma, nato v Golenski bolnici. Nato se mu je zgnjilo koleno. Govoril so, da bi ga bilo treba poslati na Krim in so jeli zbrati zanj prispevke. A ni šel na Krim, umrl je. Pokopali smo ga na Vaganjskem pokopališču, na levem strani, kjer počivajo umetniki in literati.

Nekoč smo pisatelji sedeli v Tatarski restavraciji. Povedal sem, da sem bil nedavno na Vanganjskem pokopališču in videl grob Vladimira Semjoniča. Gomila je bila popolnoma razgrevena, skoro čisto so jo zravnali z zemljo; neobhodno potrebno jo je bilo popraviti in zbrati v ta namen nekaj rubljev.

Poslušali so me ravnodušno, odgovorili niso niti bbesede in nabol nisem niti kopejke. Nihče več se ni spominjal Vladimira Semjoniča. Popolnoma je bil pozabojen.

"Strašno dragi moj," mi je zazupno govoril obupno krilec z rokami. "Možgani so se ji vnešli! Misli se myse skupaj pustiti, naj misli, kakor hoče, a zakaj govor, zakaj me razburja. Pomisli naj, kako mi je, poslušaj jo. Kako mi je, kadar se predzrene v moji navzočnosti potrjevati svoje zablode s Kristovimi nauki! Duši! Razgrevam se, kadar se sestrica muči s pripovedovanjem svojega nauka in se trudi tolmačiti evangelič v svojo korist, ko nalaže zamolči izgnanje svetišča. To je dragi moj, nerazvitost, nezmočnost! To vam je medicinska fakulteta, ki trgoeve ne nudi nobenega raznaha!"

Nekoč je Vladimir Semjonič, ko se je vrnil iz službe domov, našel sestro plakajočo. Sedela je na divanu, sklonjene glave, in lomila roke; solze so ji v potokih tekle po licah. Dobro kritikovo srečo se je stisnilo v boli. Solze so se mu vlele iz oči in zahotel se mu je, da jo prijazno nagovori, da ji nekaj je, kajti more datu tvoje marljivo in vestno delo? Povej, kaj? Iz te novake, po kateri hrkňajti ti, se oprosti, jo poprosi oproščenja in se davno izvlekli vse, kar se jeda zaživi z njo staro življenje."

"Da Volodja, vse te dni sem mislila, dolgo in mačeno mislila in se uverila, da si ne popolnoljiv mračnjak in rutiner. Le vprašaj se, kaj ti more dati tvoje marljivo in vestno delo? Povej, kaj? Iz te novake, po kateri hrkňajti ti, se oprosti, jo poprosi oproščenja in se davno izvlekli vse, kar se jeda zaživi z njo staro življenje."

"Prostora za 250 oseb.

Domča kuhinja. Najnike oseb AUGUST BACH.

Dr. LORENZ 644 Penn Ave. PITTSBURGH, PA.

WSS WSS WSS WSS WSS WSS
SLOVENCI, HRVATI IN SREBRI
POZOR!
SLOVENCI, HRVATI IN SREBRI
ki potajete skoz New York.
Ne pozabitte na moj hotel, kjer
dobite najboljša prenočišča in
boste najboljše postreženi. — Čiste
sobe z eno ali dvema posteljima.

WSS WSS WSS WSS WSS WSS

Iz Slovenije.

Smrtna kosa.

Umrl je dne 22. junija, od kapi zamaknjenju je skral vinski kapetan, Janko Kersnik, kontrolor ljo po raznih gostilnah, kjer se je kralj, tobačne tovarne v Splitu v sezanih z lepo Marijo L., zanesno Dalmacijo. Nekaj časa je službo Kamničanko. Na Dolenski cesti v Ljubljani. Smrт ga je v objemu pa je iz gospodovega dohite na službo, potovanju,

žepa izginilo 1500 krov. Pozneje arretirana Marija priznava tativno in se zagovarja, da je bila v sledi pisanosti omamljena k tativni.

Ni bilo več slike, denarja pa tudi ne.

K vдовici Jerici Knez iz Rožne doline je prišel okoli Novega leta neki 50 let stari mož, kateri ji je kazal emajline fotografije in se je ponudil, da napravi fotografijo njegovega moža za na grob. Žena mu je dala 40 krov in edino sliko, katero je imela od njenega moža. Od onega časa voda ni več goljufa videla.

Dragoceni dokumenti ukradeni.

Neznanji zločinci so vlomlili na Gospodovski cesti v Ljubljani v atelje fotografija Kunen in odnesli iz njega zrealo in uro. Najhujše je pa Kunen, ker so mu ukradli tudi njegovo učno spričevalo ter več njegovih pomožniških spričeval iz Prage, Draždani, Würzburga, Regensburga, Sarajevo ter druge dokumente. Oskodovan je Kunen za 3000 krov.

Prepodeni vlomilci.

Hotelski vratar Ivan Sadar je slišal ob 2. ponoči hojo v kurilni hotelu "Slon" v Ljubljani. Šel je gledat, kdo du je in zagledeval na 35 let starega, srednje velikega muža, ki je vrgel na hrbt pred Sadarja in ušel v Francijsko ulico.

Črna pelerina.

Franec Kovač, trgovec, je bil ukraden črna usnjasta denarica z vsebino 1000 K.

Poštenu poduradniku Franetu Žvanetu je bila ukradena denarica z 600 kromama.

Nedovoljen kres.

Fridrik Erbežnik, Josip Končina, Volentin Poklen in Anton Bončar so vzel posestniku Jožefu Lorenemu na Trnovskem pristalu v Ljubljani 100 kg sera in zagnali v bližini Sportnega kluba kres, za kar se bodo morali oblastem opraviti.

PATENTI

Pišite po moju knjigo za pojasnila o izmaznih in patentih katere vam pošljem. **ZASTONJ**

Imam 30 LETNO SKUŠNJO kot odvetnik za patente, točno vse vaše potrebe glede patentov se točno, izvrše. Moj urad je le par korakov od Glavnega Patentnega urada in jaz lahko točno vršim to delo. Postojite mi vse izmazne za pregled.

Pišite mi se danes v vasem fejku:

A. M. WILSON,

Registered Patent Attorney

320 Victor Bld. Washington, D.C.

PLAČAJTE, KO BOSTE ZDRAVI.

Take ponudite vam ne nudi noben drugi zdravnik. Jaz imam toliko zaupanja v svoj uspeh in sposobnost, da vas morem ozdraviti, da za svoje prizadevanje pri vašem združljivem ne zahtevam niti centra vnaprej. Plačajte za mojo uslugo, ko boste zdravi. Jaz sem najstarejši Specijalist v Pittsburghu, s 40 letno praksjo. K meni prihajajo ljudje iz bližnje indalec, da jih hitro ozdravim. Govori se slovensko

Dr. B. F. MULLIN, Specijalist.

411 FOURTH AVE., 2 nadstropje. PITTSBURGH

Pazite na štev. 411 Četrta Ave. PENNA.

COLUMBIA GRAMOFONE

OD \$35.50 — \$350.00 — VELIKA ZALOGA —

PLOŠČ V VSEJ JEZIKIH. BREZPLAČNE CEKNIKE DOBITJE PRI:

VICTOR NAVINŠEK, 331 Greeve St., CONEMAUGH, PA.

DOCTOR LORENZ

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK

ŠPECIJALIST MOŠKIH BOLEZNIM

644 Penn Ave. PITTSBURGH, PA.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravim nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in kot znalcem slovenščine, zato vas morem popolnoma razumeti in sposobiti vam dobro zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri zdravljenju modik bolezni. Zato se morate popolnoma zanesti na mene, moja skrpa pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odškajte, ampak pridevite!

ANŽE PITOV

ALI
ZAVZETJE BASTILE.

spoml Aleksander Dumas, st.

107

(Nadaljevanje.)

Deveto poglavje.

NEMILOST.

Kot vedno niso v Versailles prav ničesar vedeli o tem, kar se je godilo v Parizu.

Po opisanem prizoru, k kateremu si je čestitala kraljica, je počivala.

Imela je armado, imela je trabante, poštela je svoje sovražnike ter lahko pričela z bojem.

Ali ji ni bilo treba maščevati se za 14. julij? Ali se ni morala osvetiti za vožnjo kralja v Pariz, s katere se je vrnil s tribarvano kardo na klobouk?

Uboga ženska! Niti malo ni mislila na vožnjo, katero bo sama prisiljena vprizoriti.

Izra svojega prenira s Charny-jem ni s slednjim nič več govorila.

Kar se tiče Chartya-ja, se je obrnila na njega le, kadar je bila prisiljena, kadar je morala dati kako povelje.

To ni bila niksa družinska nemifost, kajti onega jutra, ko so hoteli Parizani zapustiti Pariz, da pridejo v Versailles, je kraljica prav prijazno govorila z mladim Jurijem de Charny, ki je dal krajiji tako bojevite nasvete takrat, ko je prišla vest o zavzetju Bastele.

Krog devet ure zjutraj je šel ta mladi častnik skozi galerijo, da sporoči lovskemu mojstru, da hoče iti kralj na lov, ko ga je zapazila Marija Antonijeta.

— Kam pa hitite tako? — ga je vprašala.

— Jaz ne hitim več, kakor hitro sem zapazil vaše veličanstvo, — je odvrnil Jurij. — Obstal sem ter čakam na čast, da me ogovorite.

— To vam ne zabranjuje odgovoriti mi ter povedati, kam greste.

— Madama, — jaz sem od spremstva. Njegovo veličanstvo bo šlo na lov in jaz nesem povelja lovskemu mojstru.

— Torej kralj gre zopet na lov, — je rekla kraljica ter opozvala pri tem oblake, ki so se valili od Pariza sem. — To ni prav. Me ni se zdi, da je vreme preteče. Kaj ne, Andree?

— Da, madama, — pe odvrnila mlada ženska raztreseno.

— Ali niste istega mnenja, gospod moj?

— Da, veličanstvo, a kralj hoče.

— Volja kralja naj se izvrši, — je odvrnila kraljica veselo.

Nato pa se je obrnila proti Andree ter rekla:

— To je edina stvar, ki kralja veseli.

Nato pa je naglas vprašala Jurija:

— Ali mi morete povedati, kjer bo kralj lovil?

— V gozdu Mounion, madama.

— Dohro, spremijajte ga ter pazite nanj.

V istem trenutku se je vrnil grof de Charny. Nasmehnil se je proti Andree, zmajil z glavo ter rekel proti kraljici:

— To je priporočilo, madama, katerega se mora moj brat spomniti sredi nevarnosti, ne pa sredi zabav kralja.

Ob zvoku tega glasu se je Marija Antonijeta stresla, se obrnila ter rekla z zaničljivo osabnostjo:

— Zejo bi se čudile, če bi ne prišla ta beseda iz ust grofa Charny-ja.

— Zakaj to, madama? — je vprašal grof.

— Ker je prorokovanje nesreča, gospod moj.

Andree je prebledelo, ko je videla prebledega grofa.

On pa se je priklonil, ne da bi odgovoril.

Hotel je oditi ter prijet Andree za roko, a pogled kraljice ga je pridržal.

— Veličanstvo, — je rekla Andree, — grof je bil od kralja poslan v Pariz ter našči slednjega v nemirnem spanju.

— Zopet? — je rekla kraljica. — In zakaj? Parizani so zavzeli Bastilo ter jo hočejo razdejati. Kaj hočejo še več? Odgovorite.

— To je res, — je odvrnil grof, — a ker ne morejo jesti kamena, pravijo, da so lačni.

— Lačni so. Lačni so, — je rekla kraljica. — In kaj moremo m za to?

— Madama, bil je nekaj čas, ko je bila kraljica prva, ki je sočustovala z bolestjo naroda ter jo skušala olajšati. Bil je nekaj čas, ko je hodila v bedna stanovanja revnih, odkoder so se dvigale vroče molitve proti nebu.

— Da, — je odvrnila kraljica trpko, — in dobro nagrado sem dobila za to svoje usmiljenje. Ena mojih največjih nesreč se je pretečela, ko sem stopila v eno takih beznic.

— Človeštva se ne sme soditi po enem vzgledu. Kako prilubljena je bila kraljica takrat!

Kraljica je vrgla na Charny-ja strpen pogled.

— Povejte na kratko, kaj se je včeraj v Parizu dogodilo, — je rekla. — Povejte mi stvari, katere ste sami videli, da sem lahko uverjena o njih resničnosti.

— Kaj sem videl, madama? Cele gruče možkih, žensk in otrok, ki se zmanjšali in prihod obljubljene moke. Videl sem žalostne obaze ter stisnjene pesti, ki so se preteče dvigale proti Versailles. Madama, nevarnost, o kateri sem govoril, prilika, da umrem za vaše veličanstvo, bo najbrž kaj kmalu prišla.

Kraljica se je obrnila od Charny-ja ter pritisnila svoje čelo na okno.

Komaj pa je napravila to kretnjo, ko je zadrhtela.

— Andree, — je rekla, — poglejte, kdo je oni jezdci, ki prihaja. Zdi se mi, da primaša nujna sporočila.

Andree se je približala oknu, a v istem trenutku je skočila nazaj.

Charny je hitro skočil k oknu, ker je zasledoval celi prizor.

— Ta jezdci je doktor Gilbert, — je reklo.

— Saj res, — je rekla kraljica.

Globok molk je nastal, kajti vsi trije navzoči so vpraševali in odgovarjali le še s pogledi.

Naenkrat pa so se vrata odprla in vstopil je častnik in sporočil:

— Madama, doktor Gilbert, ki je ravno prišel, da prinese kralju važne vesti, prosi za čast, da ga sprejme vaše veličanstvo, ker je kralj pred eno uro odšel v Mendon.

— Naj vstopi, — je rekla kraljica, ki je uprl svoj ostru pogled v vrata.

Doktor Gilbert se je pokazal pri vrati.

(Daleč prihodnjih.)

V staro domovino

Skozi tvrdko Frank Sakser so odpotovali v Jugoslavijo sledči rojaki:

S parnikom "La Savoie", French Line, dne 3. julija:

Martin Semenič iz New Yorka v Ljutomer.

Paul Vranešič z družino iz Englewood, Colo., v Dubice.

Frank Juvančič iz South Chicago, Ill., v Smarjetu.

Alois Jaki iz South Chicago, Ill., v Dobrniče.

Frank Crnugelj iz South Chicago, Ill., v Metliko.

John Sedlar iz Milwaukee, Wis. v Trebelno.

John Kobal iz Racine, Wis. v Dev. Marijo v Polju.

Anton Kordias iz Cleveland, Ohio, v Ribnico.

Joseph Zakrajsk iz Kenosha, Wis., v Sodražico.

John Perenčevič iz Cleveland, Ohio, v Suhor.

S parnikom "La Lorraine", French Line, 10. julija:

Jos. Truskač iz Cincinnati, O. v Goricu.

Andrej Simenc iz Cleveland, Ohio, v Mengš.

Mat. Medved iz Butte, Mont. v Vinice.

Louis Kepič iz Chicago, Ill., v Mute.

Joseph Kepič iz Chicago, Ill., v Trzin.

Jos. Klančar iz Adolph, W. Va. v Velike Lašče.

Karl Trampuš iz Richwooda, W. Va., v Komen.

Frank Romili iz Uniontowna, Pa., v Blaneo.

Frank Bizjak iz Uniontowna, Pa., v Leskovec.

Mihail Devetak iz Crested Butte, Colo., v Gorico.

Frank Gianetti iz Chicago, Ill., v Preserje.

George Remšak iz Seattle, Wash., v Postojno.

Jernej Zagore iz Braddocka, Pa., v Št. Jernej.

Frank Aupič iz Braddocka, Pa., v Št. Jernej.

John Setina iz Braddocka, Pa., v Št. Jernej.

Frank Jerič iz Pittsburgha, Pa., v Št. Rupert.

Leopold Jeraš iz Cleveland, Ohio, v Št. Rupert.

S parnikom "Belvedere", Cosulich Line, dne 15. julija:

Max Semič iz Rock Springs, Wyo., v Žiri.

Filip Andlovčič iz Santa Clara, Cal., v Vipavo.

John Ocepek iz Gilbert, Minn., v Kamnik.

Mary Ocepek iz Gilbert, Minn., v Kamnik.

Louis Glavač z družino iz Gilbert, Minn., v Kamnik.

Martin Sinkovič z družino iz St. Michael, Pa., v Krško.

John Gosar z ženo iz Little Falls, N. Y., v Celje.

Alojzij Kristan iz Warren, O., v Vuhred.

Jos. Lupšina z družino iz New Yorka v Dobovo.

Josip Naglič iz New Yorka v Kočevje.

Gregor Hribar iz Cleveland, Ohio, v Luhovico.

Andrej Grum iz Cleveland, O., v Zalog.

Mihail Korženik iz Cleveland, Ohio, v Krško.

Anton Stanič z ženo iz Cleveland, Ohio, v Veliko Loko.

Mary Kamin iz Cleveland, O., v Vel. Loko.

John Andolšek z družino iz Cleveland, O., v Vel. Loko.

John Smolej iz Cleveland, O., v Lesce.

Janez Bukovnik iz Cleveland, Ohio, v Kranj.

Jožef Novšak iz Cleveland, Ohio, v Kranj.

Matija Smrdel iz Cleveland, Ohio, v Št. Peter.

Frank Majdič iz Cleveland, Ohio, v Moravče.

Jakob Amrož iz Cleveland, O., v D. M. v Polju.

Frank Troha iz Livingstone, Colo., v Babino Polje.

Anton Rošek iz Clinton, Ind., v Litijo.

Jos. Lander iz Soudan, Minn., v Vel. Lašče.

Anton Erčul iz Soudan, Minn., v Dobre Polje.

John Jerše iz Gilbert, Minn., v Komendo.

John Plahutnik in sin iz Gilbert, Minn., v Komendo.

John Dvornik z družino iz Aurora, Ill., v Krško vas.

John Udovič iz Barberton, O., v Ljubljano.

Fr. Rebernik iz Barberton, O., v Ljubljano.

Frank Kikelj iz Barberton, O., v Novo mesto.

Jos. Boskovič iz Aurora, Ill., v Krško vas.

Frank Homovec z družino iz Richwood, W. Va., v Cerknico.

Frank Svetec iz Richwood, W. Va., v Kamnik.

Frank Kosmač iz Pittsburgha, Kansas, v Škofje Loko.

Tomaž Kvas iz Ambridge, Pa., v Kamnik.

Jožef Kaučič iz Waukegan, Ill., na Vrhniko.

Frank Klemenčič iz Sheboygan, Wis., v Hrušico.

Frank Trant iz Sheboygan, Wis., v Trebelno.

Jožef Godina z družino iz Pittsburgha, Pa., v Št. Jernej.

Anton Simleša iz New Derry, Pa., v Sinj.

Anton Kalister iz Uniontowna, Pa., v Št. Peter.